

15 Οκτωβρίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Πρόεδρος]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 28 ΚΑΙ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 643/93)

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Σύσταση του Προϊσταμένου του
Τμήματος — Φύση και σκοπός — Προσωπική γνώση του Προϊστα-
μένου ως προς τους υποψηφίους — Όχι μόνο δεν αποτελεί ανεπίτρε-
πτο παράγοντα αλλά επαυξάνει το κύρος της σύστασης.

5

Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας — Καθήκοντα και αρμοδιότητες —
Προαγωγές — Υποχρέωση επιλογής του καταλληλοτέρου — Απαι-
τούμενος βαθμός διερεύνησης των παραγόντων που συνθέτουν τις
διεκδικήσεις των υποψηφίων.

10

Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως
— Έκδηλη υπεροχή — Διακρίνεται από την υποχρέωση επιλογής του
καταλληλοτέρου υποψηφίου που δεν αποτελεί αυτοτελή λόγο ακυρώ-
σεως.

15

Ο αιτητής προσέφυγε κατά της προαγωγής του ενδιαφερομένου
μέρους στη θέση ειδικού Ιατρού.

Το Ανώτατο Δικαστήριο απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσι-
σε ότι:

20

1. Η σύσταση του διευθυντή, έχει ως κύριο λόγο τη διατύπωση της
γνώμης του ως προς τις ικανότητες, κατάρτιση, αφοσίωση στο κα-
θήκον και δυνατότητα για προσφορά των υποψηφίων. Η ιδιότη-

- 5 τα του προϊσταμένου, όπως έχει επανειλημμένα διαπιστωθεί, τον θέτει σε ιδιάζουσα θέση να εκφέρει κρίση για τις ικανότητες των υποψηφίων και να προβεί σε πρόγνωση για το ποιος από αυτούς είναι καλύτερα εφοδιασμένος να ανταποκριθεί στα καθήκοντα της θέσης που θα πληρωθεί. Η προσωπική γνώση, όχι μόνο δεν είναι ανεπίτρεπτος παράγοντας, αλλά όπου υφίσταται, επαυξάνει το κύρος της σύστασης. Δεν διαπιστώνεται εδώ οτιδήποτε μειωτικό στη σύσταση του προϊσταμένου του τμήματος, διαπίστωση, που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι εύλογα η ΕΔΥ θα μπορούσε να προσδώσει σ' αυτή τη δέουσα σημασία ως στοιχείο κρίσης των υποψηφίων.
- 10
2. Δεν αποτελεί καθήκον της ΕΔΥ, όπως ισχυρίστηκε ο αιτητής, να προβεί σε ειδική αντιπαραβολή των στοιχείων που προσδιορίζουν τις διεκδικήσεις ενός εκάστου των υποψηφίων για προαγωγή. Αρχεί οι παράγοντες οι οποίοι συνθέτουν τις διεκδικήσεις τους να αντισταθμισθούν γενικά στο πλαίσιο της έρευνας της ΕΔΥ για τον προσδιορισμό του καταλληλότερου για προαγωγή.
- 15
3. Τέλος, θα εξετασθεί ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η ΕΔΥ παρέλειψε να προβεί στην επιλογή του καλύτερου. Ο ισχυρισμός αυτός δεν συνιστά αυτοτελή λόγο για ακύρωση της επίμαχης διοικητικής απόφασης. Μόνο όπου διαπιστώνεται έκδηλη υπεροχή, προκύπτουσα από την αντικειμενική υφή των πραγμάτων, προσδιορίζεται αυτοτελής λόγος για την ακύρωση διοικητικής απόφασης. Κατά τα άλλα, το κριτήριο για τον έλεγχο της νομιμότητας απόφασης της ΕΔΥ είναι κατά πόσο υπό το σύνολο των στοιχείων που είχε ενώπιόν της η ληφθείσα απόφαση ήταν λογικά εφικτή, όπως όντως ήταν η απόφαση της ΕΔΥ στην προκειμένη περίπτωση.
- 20
- 25
- 30

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

- 35 *Φιλιππίδης ν. Δημοκρατίας (1996) 4 Α.Α.Δ. 430,*
Μιχαήλ ν. Δημοκρατίας (1996) 4 Α.Α.Δ. 962,
Παπαντωνίου ν. Δημοκρατίας (1994) 4 Α.Α.Δ. 2569,
 40 *Kalaitzis and Another ν. Republic (1984) 3 C.L.R. 839,*
Frangos ν. Republic (1970) 3 C.L.R. 312,

Ierides v. Republic (1980) 3 C.L.R. 165,

Δημοκρατία v. Πανταζή (1991) 3 Α.Α.Δ. 47.

Lewis v. Δημοκρατίας (1989) 3 Α.Α.Δ. 1523.

5

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της ΕΔΥ με την οποία προήγαγε το ενδιαφερόμενο μέρος στη θέση Ειδικού Ιατρού, αντί του 10 Αιτητή.

Αυτοπροσώπως ο Αιτητής.

Α. Βασιλειάδης, Ανώτερος Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για 15 τους Καθ' ων η αίτηση.

Δ. Θεοδοσίου, εκ μέρους Γ. Τριανταφυλλίδη, για το Ενδιαφερόμενο μέρος.

20

Cur. adv. vult.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Ο αιτητής προσβάλλει την προαγωγή του ενδιαφερομένου προσώπου Α. Δημητρίου στη θέση Ειδικού Ιατρού. Τα δύο μέρη ήταν οι μόνοι υποψήφιοι για την πλήρωση της θέσης, θέ- 25 ση προαγωγής, στις Υπηρεσίες Ψυχικής Υγείας, του Υπουργείου Υγείας. Το Σχέδιο Υπηρεσίας καθορίζει τα ακόλουθα προσόντα για προαγωγή στη θέση Ειδικού Ιατρού: (α) τριετή υπηρεσία στη θέση Επιμελητή, (β) γνώση των διαδικασιών και της πρακτικής που αφορούν τη λειτουργία κλινικών ή τμημάτων κυβερνητικών 30 ιατρικών ιδρυμάτων και (γ) πολύ καλή γνώση της ελληνικής και αγγλικής.

Η ΕΔΥ, όπως και ο προϊστάμενος του τμήματος, διεπίστωσε ότι και οι δύο υποψήφιοι κατείχαν τα προσόντα για προαγωγή, 35 κατάληξη η οποία αμφισβητείται από τον αιτητή. Υποστήριξε ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν είναι γνώστης της αγγλικής στο προβλεπόμενο επίπεδο της πολύ καλής γνώσης. Τα στοιχεία που περιέχονται στον φάκελο του ενδιαφερομένου προσώπου παρείχαν πεδίο για το εύρημα της ΕΔΥ. Μεταξύ άλλων, το ενδιαφερό- 40 μενο πρόσωπο άσκησε το επάγγελμα του ιατρού στον τομέα της ψυχικής υγείας, για τρία περίπου χρόνια στην Αγγλία και παράλληλα έκαμε μεταπτυχιακές σπουδές. Η ΕΔΥ, εύλογα μπορούσε να αχθεί στη διαπίστωση στην οποία προέβη. Το θέμα αυτό δεν θα μας

απασχολήσει άλλο.

5 Η απόφαση της ΕΔΥ, βάσει της οποίας προάχθηκε το ενδιαφε-
ρόμενο πρόσωπο, προσβάλλεται για σειρά λόγων, καθένας από
τους οποίους, σύμφωνα με τον αιτητή, καθιστούσε την απόφαση
10 τρωτή και υποκείμενη σε ακύρωση. (α) Το ανυπόστατο της σύ-
στασης του διευθυντή, (β) παραγνώριση της θυματοποίησης της
οποίας έτυχε λόγω ανάθεσης σ' αυτόν υποδεέστερων καθηκόντων
σε σύγκριση μ' εκείνα που ανατέθηκαν στο ενδιαφερόμενο πρό-
σωπο, (γ) παραγνώριση της αρχαιότητάς του, (δ) πλάνη ως προς
15 τα προσόντα του ενδιαφερομένου προσώπου και (ε) αποτυχία της
ΕΔΥ να επιλέξει τον καλύτερο υποψήφιο.

15 Οι καθ' ων η αίτηση και το ενδιαφερόμενο μέρος, υποστήριξαν
ότι η απόφαση που αποτελεί το επίδικο θέμα της προσφυγής δεν
πάσχει σε κανένα σημείο και αξίωσαν την επικύρωσή της.

20 Η σύσταση του διευθυντή, στο πλαίσιο της οποίας αποτιμήθη-
κε η καταλληλότητα των δύο υποψηφίων για προαγωγή, προσβάλ-
λεται ως πλημμελής για δύο κυρίως λόγους: (α) Παράλειψη αιτιο-
λόγησής της και (β) συνάρτησής της με την προσωπική γνώση που
είχε ο διευθυντής των Ψυχιατρικών Υπηρεσιών για την ποιότητα
της εργασίας και γενικά την προσφορά τους στην υπηρεσία.

25 Το κείμενο της σύστασης, αποκαλύπτει αφεαυτού, ότι η κρίση
του διευθυντή αιτιολογείται, σε ορισμένα μάλιστα σημεία, με πολ-
λή λεπτομέρεια. Εκτιμάται, στο πλαίσιο της έκθεσης αυτής, η συ-
γκριτική προσφορά των δύο μερών στις ψυχιατρικές Υπηρεσίες
και η μέριμνά τους για τη λειτουργία του τμήματος.

30 Η σύσταση του διευθυντή, έχει ως κύριο λόγο τη διατύπωση της
γνώμης του ως προς τις ικανότητες, κατάρτιση, αφοσίωση στο κα-
θήκον και δυνατότητα για προσφορά των υποψηφίων. Η ιδιότητα
του προϊστάμενου, όπως έχει επανειλημμένα διαπιστωθεί, τον θέ-
35 τει σε ιδιαίζουσα θέση να εκφέρει κρίση για τις ικανότητες των
υποψηφίων και να προβεί σε πρόγνωση για το ποιος από αυτούς
είναι καλύτερα εφοδιασμένος να ανταποκριθεί στα καθήκοντα της
θέσης που θα πληρωθεί. Η προσωπική γνώση, όχι μόνο δεν είναι
ανεπίτρεπτος παράγοντας, αλλά όπου υφίσταται, επαυξάνει το
40 κύρος της σύστασης. (Βλέπε μεταξύ άλλων *Φιλιππίδης v. Δημο-
κρατίας* (1996) 4 Α.Α.Δ. 430, *Μιχαήλ v. Δημοκρατίας* (1996) 4
Α.Α.Δ. 962, *Παπαντωνίου v. Δημοκρατίας* (1994) 4 Α.Α.Δ. 2569
και *Kalaitzis and Another v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 839.) Δε
διαπιστώνεται οτιδήποτε μεμπτό στη σύσταση του προϊστάμενου

του τμήματος, διαπίστωση, που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι εύλογα η ΕΔΥ θα μπορούσε να προσδώσει σ' αυτή τη δέουσα σημασία ως στοιχείο κρίσης των υποψηφίων.

Δεν υπάρχει οτιδήποτε το οποίο να υποδηλώνει ότι ο κλάδος στον οποίο υπηρετούσε ο αιτητής ήταν εξ αντικειμένου υποδεέστερος εκείνου στον οποίο υπηρετούσε το ενδιαφερόμενο πρόσωπο ή ότι αποδιδόταν μεγαλύτερη σημασία σ' αυτόν απ' ότι σε εκείνο όπου υπηρετούσε ο αιτητής. Παραδεκτή όμως είναι, η αξιολόγηση της προσφοράς και δραστηριότητας του κάθε υποψηφίου στο τμήμα του, όπως έγινε στην προκειμένη περίπτωση. Και σε σχέση με αυτό το λόγο ακύρωσης δεν διαπιστώνεται οτιδήποτε το οποίο να ρίπτει σκιά στην απόφαση της ΕΔΥ αναφορικά με τα ουσιώδη στοιχεία της υπηρεσίας των ανθυποψηφίων.

Αντίθετα, με τον ισχυρισμό του αιτητή ότι παραγνωρίστηκε η αρχαιότητά του έναντι του ενδιαφερομένου προσώπου, εκτεινόμενη σε έξι χρόνια, το στοιχείο της αρχαιότητας προσμετρήθηκε, όπως ρητά αναφέρεται στην απόφαση της ΕΔΥ, ως ένα από τα κριτήρια αξιολόγησης των υποψηφίων. Και δεν υπάρχει τίποτε το οποίο να καταδεικνύει ότι η ΕΔΥ λειτούργησε κάτω από πλάνη ή ότι δεν αξιολόγησε τον παράγοντα αυτό μέσα στο πλαίσιο που θέτει ο νόμος. Εξάλλου, δεν αποτελεί καθήκον της ΕΔΥ, όπως ισχυρίστηκε ο αιτητής, να προβεί σε ειδική αντιπαράβολή των στοιχείων που προσδιορίζουν τις διεκδικήσεις ενός εκάστου των υποψηφίων για προαγωγή. Αρκεί οι παράγοντες οι οποίοι συνθέτουν τις διεκδικήσεις τους να αντισταθμισθούν γενικά στο πλαίσιο της έρευνας της ΕΔΥ για τον προσδιορισμό του καταλληλότερου για προαγωγή. *Andreas Frangos v. Republic (Public Service Commission)* (1970) 3 C.L.R. 312, *Ierides v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 165, *Δημοκρατία v. Πανταζή* (1991) 3 Α.Α.Δ. 47.

Μεγάλο μέρος της αγόρευσης του αιτητή αφιερώθηκε στο να καταδειχθεί ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο δεν είναι κάτοχος μεταπτυχιακού προσόντος από εκπαιδευτικό ίδρυμα του Ηνωμένου Βασιλείου. Οτι πρέπει πρώτα να επισημάνουμε, είναι ότι το σχέδιο υπηρεσίας δεν απαιτεί την κατοχή μεταπτυχιακού τίτλου για προαγωγή στην επίμαχη θέση. Το δεύτερο, είναι ότι η ΕΔΥ είχε ενώπιόν της όλα τα στοιχεία σε σχέση με τα προσόντα των υποψηφίων περιλαμβανομένων και των ακαδημαϊκών τους προσόντων. Δεν υπάρχει τίποτε το οποίο να επιμαρτυρεί, ότι στην αξιολόγηση αυτών των προσόντων, η ΕΔΥ έσφαλε σε οποιοδήποτε σημείο, ή ότι λειτούργησε κάτω από οποιαδήποτε πλάνη ειδικά σε

σχέση με τη σημασία του πιστοποιητικού του νοσοκομείου του Sheffield, σύμφωνα με το οποίο το ενδιαφερόμενο πρόσωπο εύλογα μπορούσε να θεωρηθεί ως Ειδικός Ψυχίατρος. Πρέπει επίσης να αναφερθεί ότι το ενδιαφερόμενο πρόσωπο έχει αναγνωρισθεί από τις αρμόδιες αρχές της Δημοκρατίας ως Ειδικός Ψυχίατρος από το 1979. Για τους λόγους που έχουμε εκθέσει, ούτε αυτός ο λόγος προσβολής της επίδικης απόφασης δεν ευσταθεί.

Τέλος, θα εξετάσουμε τον ισχυρισμό του αιτητή ότι η ΕΔΥ παρέλειψε να προβεί στην επιλογή του καλύτερου. Ο ισχυρισμός αυτός δεν συνιστά αυτοτελή λόγο για ακύρωση της επίμαχης διοικητικής απόφασης. Μόνο όπου διαπιστώνεται έκδηλη υπεροχή, προκύπτουσα από την αντικειμενική υφή των πραγμάτων, προσδιορίζεται αυτοτελής λόγος για την ακύρωση διοικητικής απόφασης. Κατά τα άλλα, το κριτήριο για τον έλεγχο της νομιμότητας απόφασης της ΕΔΥ είναι κατά πόσο υπό το σύνολο των στοιχείων που είχε ενώπιόν της η ληφθείσα απόφαση ήταν λογικά εφικτή, όπως όντως ήταν η απόφαση της ΕΔΥ στην προκειμένη περίπτωση. (Βλέπε *Lewis ν. Δημοκρατίας* (1989) 3 Α.Α.Δ. 1523.)

20 Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Η επίδικη διοικητική απόφαση επικυρώνεται στο σύνολό της βάσει του Αρθρου 146.4(α) του Συντάγματος.

*Η προσφυγή απορρίπτεται με
έξοδα.*